

Ds J. Roos in de WS : De tabernakeldienst (68)

We verbazen ons steeds wanneer we ontdekken welke rijke lessen er verborgen liggen in de heilige tabernakeldienst. Ook het inwijden van de voorwerpen of vaten in de tabernakel met de heilige zalfolie en het bloed heeft een rijke betekenis. We hebben er enkele malen bij stilgestaan dat deze vaten ook met bloed werden besprengd. We lezen immers in Hebrëeën 9:21: En Hij besprengde desgelijks ook den tabernakel en al de vaten van den dienst met het bloed. Omdat dit bloed wijst op Christus en Zijn offerande en het voor ons niet vreemd mag blijven, willen we nogmaals uw aandacht vragen voor haar rijke betekenis. De bede om met bloed besprengd te worden. De Joden riepen in vijandschap uit: Zijn bloed kome over ons en onze kinderen. Het vreselijke antwoord van de hemel was de ondergang van de stad Jeruzalem en de verstrooiing van het Joodse volk. Mocht het geroep van Gods volk gedurig tot de lieert' opgaan: Zijn bloed kome over ons en onze kinderen, opdat het Hem mocht behagen ons met Christus bloed te besprengen gelijk de vaten van de tabernakel dienst met het bloed van een offerdier. Al degenen die behoren tot de vaten van Gods barmhartigheid (Rom. 9:23), zullen in de tijd met Christus' bloed besprengd en afgezonderd worden. Zij allen krijgen de waarde van Christus' bloed ontdekt in een weg van overtuiging, verslagenheid en droefheid. Doch omdat er zovelen zijn die zonder God en zonder Christus leven, en weer anderen die zich de zaligheid inbeelden zonder het zuivere Godswerk in hun hart te bezitten, blijft de bede Zijn bloed kome over ons en onze kinderen voor ons noodzakelijk. De huidige toestand onder de kerkmensen is zeer bedroevend en daarom benauwend. Een nutteloze en een eigengerechtigte godsdienst zijn beide levensgevaarlijk omdat zij zonder de besprenging van Christus' bloed zijn. Mocht de bede tijdens het lezen in ons hart zijn: Zijn bloed kome over ons en onze kinderen.

Een nutteloze godsdienst

Zijn wij reeds besprengd met Christus' bloed? Zo niet, dan kunnen we een godsdienst hebben gelijk de Israëlieten in de woestijn. Zij wisten dat de vaten met bloed besprengd waren, doch waren echter vreemdelingen van de geestelijke betekenis. Zij gingen op in de tabernakeldienst, zonder hoger opgeleid te worden tot Christus Die komen zou om Zijn dierbaar bloed te storten. Wat een ellendige, dode, nutteloze godsdienst is toch die godsdienst waarin men Zijn heilige Naam niet vanuit een oprecht hart aanroept. Een godsdienst waarin men niet als een zondaar aan Zijn voeten ligt, Hem smekend om genade en de kracht van Zijn Bloed. Een godsdienst waarin men niet recht begerig is naar Zijn gunst en gemeenschap. Een godsdienst waarin de mens zijn melaatsheid niet kent en daarom geen behoefte heeft om voor genezing tot Christus te gaan. Een godsdienst waarin men de vijanden van zijn ziel niet aanmerkt als zijn doodsvijanden en daarom Christus als de sterke Held niet nodig heeft. Een godsdienst waarin men niet weet een ziel te bezitten die gered moet worden. Helaas hebben duizenden een dergelijke godsdienst, een dienst zonder God

en zonder behoefte aan Christus en Zijn dierbaar, vredemakend, toornuitblussend en reinigend bloed.

Een eigengerechte godsdienst

Hoe kunnen we het toch stellen zonder Christus' bloed. We kunnen ook een godsdienst hebben die niet meer is dan een eigengerechte godsdienst. We zoeken dan de zaligheid in onze eigengerechtigheid zonder die ooit te vinden. Daarom schreef Calvijn zo kernachtig: 'Zie nooit uw schijnvroomheid aan voor gerechtigheid.' Hoevelen hebben genoeg aan godsdienstige werkzaamheden, gelijk een kind met haar pop speelt en niet kan slapen zolang zij haar pop niet bij zich heeft.' Zo is er een godsdienst die genoeg heeft aan 'poppengodsdienst' omdat zij niet met Christus' bloed besprengd is. We denken aan hen die genoeg hebben aan een verandering van levenswandel. Zij hebben in de wereld geleefd en verlaten door bepaalde omstandigheden de werelddienst en komen onder Gods Woord. Zij zijn bijzonder geraakt wanneer zij Gods Woord horen verkondigen en denken heimelijk dat zij tot hen behoren die genade hebben ontvangen. Dit kan versterkt worden wanneer zij in hun gemoed worden aangedaan, en concluderen dan dat zij iets van het Evangelie hebben gesmaakt en Christus mogen kennen. Doch vraagt men of zij ooit met God en met Zijn wet en recht van doen hebben gekregen, dan kan er een verborgen weerzin ontstaan. Hun ziel en geweten zijn echter niet met bloed besprengd, gelijk de vaten van de tabernakel met het bloed van een offerdier. Verder is het levensgevaarlijk wanneer men steunt op een overtuiging, het ontvangen van een tekst, het kunnen luisteren onder de prediking van Gods Woord, zonder kennis van de oneindige kracht van Christus' bloed. De ware vrede en blijdschap worden alleen ervaren wanneer ons hart en geweten besprengd zijn met Christus' bloed. Velen beelden zich in, een kleine in de genade te zijn of tot Gods bekommerde volk te behoren. Ook al zeggen ze dat zij van Christus niets kennen, toch blijven zij vasthouden aan iets wat geen grond is voor de eeuwigheid. In hun ogen zijn leraars die op Christus wijzen evangelisch of Christo-centrisch, en zij horen liever over allerlei gemoedstoestanden en zelfs over Gods recht spreken. Ds. C. Smits citeert terecht dr. H.F. Kohlbrugge die opmerkte: 'Je hebt een hoop bekeerde jongens die het altijd hebben over recht en gerechtigheid.' Ds. Smits vervolgt dan en zegt: 'Het is een eeuwige waarheid, maar als we niet meer weten, dan komen we er hopeloos mee om.' Ontzaglijk, om tevreden te zijn met iets buiten Christus' bloed en gerechtigheid! Zij kunnen zelfs ten avondmaal gaan en verwachten in de hemel binnengelaten te worden. Lezen we in Gods Woord dan niet van bekommerde mensen? Jazeker, in Psalm 38 lezen we van een bekommerde die uitriep: Ik ben bekommerd vanwege mijn zonde (19). Hier is sprake van iemand die onder bepaalde overtredingen gebogen ging en daarom verzoening nodig had. Evenwel mocht hij weten dat de Heere zijn Heil was (22, 23). Hij zocht de grond niet in zijn bekommering, maar nam de toevlucht tot Christus. Een mens kan zich bedriegen door te denken in Jezus te geloven zonder de ware honger naar Hem en Zijn gerechtigheid te bezitten. Hij kan zich ook bedriegen door zich te beroemen op de sterkte van zijn geloof zonder genade te bezitten. Het is zo'n groot verschil of we de nood van bijvoorbeeld Huntington en Warburton in een boek lezen, of dat we zelf iets van de zielenood en bekommering kennen.

De ware godsdienst

Met de ware godsdienst bedoelen we degenen die als geestelijke vaten met Christus' bloed besprengd zijn en dit beléven. In het voorgaande hebben we reeds geschreven hoe Christus' bloed waarde krijgt. Met dat bloed werden zij op Gods tijd afgezonderd, gereinigd en geheiligd. Toen het de Heere behaagde om de kracht van dat dierbare bloed hen bekend te maken, was de zondemacht verbroken en gaven zij zich geheel aan Hem over. Met dat bloed is al Gods volk door Christus gekocht en vrijgemaakt. Met dat bloed ziet God de Vader hen in Christus aan. Zoals dit bloed de schuld van de zonde eenmaal voor eeuwig wegnam, zo reinigt dit bloed hen dagelijks van de inwonende zonde en het verdorven bestaan. Het dierbare, hartreinigende bloed van Christus is heilzaam om hun hart en geweten voortdurend te wassen opdat de zonde over hen niet de overhand krijgt. Daarom leren zij zich eerst recht schuldig kennen, om als een arme, vuile zondaar de toevlucht te nemen tot de Rode Zee van Christus' bloed. O, die dierbare fontein van Christus' bloed! Zonder Christus' bloed zou nooit iemand bekeerd, gereinigd en verlost worden. Straks zal Gods volk van dat bloed volkomen getuigen en God Drie-enig tot in alle eeuwigheid prijzen. Wat zal dat zijn!

DJK: Den HEERE zegt bij monde van Salomo in zijn spreken dat een tweërlei weegsteen Hem een gruwel is, en dat een bedrieglijke weegschaal niet goed is. Hier moest ik aan denken na het lezen van dit geschrevene van ds. J. Roos in de Wachter Sions, het landelijk kerkblad van de Ger. Gem. in Ned. Heeft hij zijn lezers hier dan niet ernstig gewaarschuwd voor een te vroege bekering? Jawel, aan de ene kant laat hij nog zulk een waarschuwend geluid horen....maar aan de andere kant handhaaft hij de leerdwalingen omtrent het leerstuk der wedergeboorte zoals geleerd door zijn leermeesters ds. Mallan en ds. G.H. Kersten. Hoe is dat toch mogelijk, zou je zeggen? Hier volgt nu een kort citaat over wat ds. Kersten en ds. Mallan onder wedergeboorte verstonden.

Ds. G.H. Kersten: *“Die wedergeborene, die Christus ingelijfde, kent zich zo gans ellendig; het zielsproces hier doorleefd is zoo anders dan wat de historieel gelovige beredeneert. De levendgemaakte klaagt over zijn zonden; weent over zijn ongeluk; gelooft, hoopt en vreest; ziet zich zonder God en Christus in de wereld en vreest niet anders dan een eeuwig verloren gaan. Hij roept om genade en werkt tegelijk om zalig te worden buiten Christus om. Hij geraakt van de zaligheid steeds verder af, naarmate hij zijn ellende klaarder ziet; en hij weet niet van de Zaligmaker, al geniet hij Diens weldaden.”* (Uit: *De Heidelberger Catechismus in 52 predicaties, verhandeling HC zondag 19 – pag. 326 - 327*)

DJK: Weet u hoe Van der Groe dit in zijn toetssteen der ware en valse genade heel kort samen vat? Lees hier: *“Het bedrieglijk waangelooft doet anders niet in de grond, dan dat het maakt, dat de mensen zichzelf zegenen in het hart, als zij de woorden des vloeks horen, Deut. 29:19.”* Kijk, dit bedoel ik nu te zeggen. Het geschrevene (lees met name in blauw) van ds. J. Roos zou meer indruk maken en van waarde zijn wanneer hij openlijk afstand zou nemen van deze verderfelijke valse wedergeboorteleer. Aan de ene zijde van deze bedrieglijke weegsteen wordt een levendmaking vanuit de overtuigingen der wet geleerd, gewerkt door de Geest der

dienstbaarheid ofwel de noorderwind des Geestes, of zou ds. Roos misschien denken dat deze overtuigingen die ons de toorn en de gramschap Gods over onze zonden doen gevoelen afkomstig zijn van de Geest der aanneming tot kinderen? dat zou nog erger zijn, en aan de andere zijde van deze weegsteen vraagt hij zichzelf af hoe het toch kan dat zovelen in zijn kerkverband te vroeg rusten buiten het toegepaste enige volmaakte offer van Jezus Christus. Ja maar ds. Roos toch,....dit heeft u toch echt zélf in de hand gewerkt middels uw valse wedergeboorteleer die ik wezenlijk niet anders kan beschouwen als een baarmoeder van de vele waangelovigen in uw kerkverband. U beseft niet dat u hieromtrent aan het dweilen bent met een waterkraan die wijd open staat. Zoals Johannes Calvijn de zuigelingen in zijn gemeenten doopte op grond van een toekomstig geloof, en vervolgens belijdenis liet doen op grond van dit veronderstelde geplante geloof, en ook riep tot de Tafel des Heeren, en zelfs onder kerkelijke censuur plaatste wanneer men hieraan geen deel nam, zo verondersteld u ook een waar geloof in hen die aanvankelijk over hun zonden zijn gaan wenen etc. Lees dan bijv. ook nog eens het onderwijs van uw geliefde leraar dominee Mallan over HC zondag 7. Natuurlijk moet dit wel in Christus eindigen wil het goed zijn, zal ds. Roos zich verdedigen, maar zie daar nu weer eens de veronderstelling. De GGiN leert dat het in Christus moet eindigen, terwijl Luther in de lijn der apostelen leerde dat het daarmee begint! Dit komt omdat Luther en Calvijn de toelidende weg tot Christus niet bij de wedergeboorte voegden en daarmee een stondelijke heilsleer leerden in plaats van een standelijke heilsweg. Het geloof in Gods heilige wet houdt ds. J. Roos alrede voor het geloof in het heilig Evangelie. Hoe zuiver Calvijn ook was in zijn rechtvaardigingsleer, hoe ontzaggelijk hij gedwaald heeft in zijn verbondsleer en kinderdoopleer die wezenlijk niet anders dan voortvloeisels waren van de roomse vervangingsleer, en waarvan hij dus helaas nooit grote afstand genomen heeft.

Beiden zijn vreselijke on-Bijbelse misvattingen en baarmoeders van verondersteld gelovige zielen waardoor tenslotte de dood in onze kerken over het geestelijke leven is gaan heersen. Want hoeveel van dit soort verondersteld gelovigen ging geen ambt bekleden, nam geen deel aan de Tafel des Heeren, werd er geen dominee, waardoor de blinden de lammen gingen leiden? Ja maar, zal ds. Roos zeggen, toch wens ik mijn kerkvolk geen enkele rust te geven buiten het bloedoffer van Jezus Christus dat aan ieders zondig geweten gesprenkeld moet worden wil het wel zijn voor de eeuwigheid. Kijk lezer, zie daar weer de bedrieglijke weegsteen. Ds. Roos legt (wetend of onwetend) toch een fundament in Gods heilige wet omdat hij een levendmaking vanuit de overtuigingen der wet leert, terwijl de wet niet uit het geloof is (Gal. 3:12), en daarnaast leert hij dat het evenwel toch in Christus moet komen wil het wel zijn voor de eeuwigheid. Zeg mij dan eens ds. J. Roos, welk een waardij heeft zulk een wedergeboorte voor God wanneer iemand komt te sterven alvorens hij/zij tot de kennis van Christus gekomen is? Maar ook hier wordt vaak weer een ongereformeerde draai aangegeven, vanuit die voornoemde standelijke heilsweg redeneert men dan vaak zo, door te zeggen dat het dan wellicht geen waarachtige wedergeboorte is gebleken, ziedaar hoe dat veronderstelde geloof plotsklaps door de dood in duigen kan vallen, zie daar hoe ze hun kerkvolk blij maken met een godsdienstige dooie mus. Daarnaast durft men bijv. ook vaak te stellen dat veel van dit soort verondersteld gelovigen met de nachtschuit vertrekken, en dat er ook genoeg zijn onder het ware volk des Heeren die onverzekerd van hun aandeel in Christus de eeuwigheid aandoen. Dit komt bijvoorbeeld weer Brakel en Smytegelt vandaan. Dan was de apostel zeker een beetje in de war toen hij in zijn rechtvaardigingsleer het volgende schreef? Misschien had Paulus er enkele uitzonderingen aan toe moeten voegen? Of zou dit misschien toch alle ware

verkoren christenen gelden? Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods. En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt; En de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop; En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven. (Rom. 5:1-5)

De waarschuwingen die ds. Roos hier poneert komen ogenschijnlijk zeer rechtzinnig over, maar hij is niet eerlijk tegenover zijn kerkvolk omdat hij de wet tot levendmaking en niet tot doding leert. Hij leert de wet wel tot ontdekking, maar hij vergeet dat waar de zonden levend worden in een ontwaakt geweten....de zondaar nog niet levend gemaakt is. Want zonder de wet is de zonde dood, en door de wet is de kennis der zonde, leert de apostel. En door de prediking des Evangeliums is de vergeving der zonde, door de Heilige Geest. Deze twee kan ds. J. Roos niet van elkaar gescheiden houden. Waar God door de ontdekkende werking van Zijn heilige wet de schuld bekend maakt en thuisbrengt, dan zijn bij hem aan Gods zijde de zonden van die zondaar alrede vergeven. Feitelijk van eeuwigheid al, of toch niet misschien...?? Ds. J. Roos toch, het ware te wensen dat u zich hierin eens liet opscherpen. Gods Woord leert: geestelijke ontwaking - doding - levendmaking, maar dominee Roos begint meteen met de levendmaking.....evenwel zonder Christus kennis. Volgens hem kan een zondaar met Christus dus opstaan uit de doden door het geloof, zonder daadwerkelijk metterdaad tot zaligheid en vrede in Christus Jezus geloofd te hebben. Het veronderstelde geloof wordt gescheiden van het metterdaad geloven, want dat komt pas later. Wat een bedrieglijke vervloekte leer toch, lezer! Terwijl Christus het toch gezegd heeft dat Hij de weg, de waarheid en het leven is. Kan er dan toch een weg, en een (voorkomende) waarheid en geestelijk leven zijn zonder Hem te kennen en (verondersteld) verenigd met Hem te zijn?

Het kan zijn dat ds. Roos dit van zichzelf niet ziet, dat zou heel erg zijn, maar dat maakt dit door hem bedreven kwaad er niet minder erg om. Het evenwel nog erger zijn als hij ondanks alle waarschuwingen aan zijn adres toch hardnekkig zijn valse leer blijft handhaven. Als je niet weet wat je leert, moet je niet gaan leren. De apostel schrijft dienaangaande tot zijn geestelijke zoon Timotheus: willende leraars der wet zijn, niet wetende noch beseffende wat zij leren en bevestigen. Als een onbekwaam arts niet weet hij doet of doen moet, kan hij beter niets doen....hoe best zijn bedoelingen ook mogen zijn. Hij zou meer dooien maken dan mensen genezen. Als een manager van een groot bedrijf niet kundig en/of bekwaam genoeg is om dat grote bedrijf te runnen, kan hij dit toch beter aan een ander overlaten, hij helpt dat bedrijf anders naar de afgrond. Zo ook bij dominee J. Roos wanneer het gaat om de stondelijke heilsleer der apostelen die hij telkens weer weet te verminken. Maar het kan natuurlijk ook zijn dat zo'n manager zijn eigenbelang hoger stelt als het bedrijf dat hij moet runnen, en zo misschien ook wel met ds. Roos die zijn eer en aanzien binnen zijn gemeenten wellicht hoger stelt als het gewicht van de vele zielen dat hem is toevertrouwd. Als dit zo zou zijn, kan ik hem voortaan misschien wel beter paus J. Roos gaan noemen. De roomse pausen maakt(e) het ook weinig verschil hoe er geleerd werd, zolang zij de kerkelijke macht maar behielden. Want wat gaat er gebeuren, denkt u, wanneer hij op deze punten eens kleur ging bekennen? Wanneer hij een eerlijke Bijbelse uitleg ging geven omtrent het leerstuk van de wedergeboorte en een Bijbelse uitleg van HC zondag 7 en zondag 23. Dan zijn de rapen al

snel gaar en is zijn grote kerkgebouw in Barneveld wellicht te klein vanwege de revolutie en de narigheid die er in zijn kerkverband zal uitbreken. Dan zullen de vele waangelovigen die hij zelf heimelijk te vroeg heeft ingezegend middels zijn valse wedergeboorteleer, zich tegen hem keren. Dit is wezenlijk niet anders als de financiële luchtbel die in onze dagen is ontstaan door het vele ongedekte bijgedrukte/goedkope geld waar geen goud of zilver tegenover stond, waardoor velen zich lange tijd rijk gerekend hebben, banken omvielen, en velen hun huis uit moesten en zelfs failliet gingen. Wat is een wedergeboorte en wat is een geloof waartegenover het goud van het Borgwerk van Christus niet tegenover staat? Wat denkt u wat er met de macht en aanzien van ds. Roos gebeurt wanneer hij omtrent deze leerstukken eens kleur ging bekennen? Dan is het gedaan met de vele waangelovigen, gedaan met de vele (verondersteld) wedergeborenen, gedaan met de vele gemoedelijke avondmaalgangers die Christus niet kennen, en daarmee als honden van Zijn verbroken Lichaam eten, en gedaan met de vele donaties van het kerkvolk dat deze dominee op handen draagt doordat hij hen een valse wedergeboorte heeft aangepreut. En toch zou dit het ergste van alle dingen niet zijn, God zou er in mede kunnen komen en dwars doorheen kunnen werken. Er zouden twee dingen kunnen gebeuren, of men vlucht weg van die Bijbelse wedergeboorteleer, of men sterft eronder...waardoor God nog wonderen zou kunnen werken, uit vrije genade om niet, om Jezus wil.

Dit is misschien allemaal best cru gezegd en gesteld, het mag op sommigen misschien zelfs enigszins vermetel overkomen, maar dat deert me weinig. Hoe vaak heb ik niet geschreven dat u mijn woorden ook moet toetsen aan de Schriften gelijk destijds de edele Bereeers deden aangaande de woorden van de apostel. Voor mensen die van sommige leraren een soort afgod gemaakt hebben doen dit zeer, omdat zij hun leraar verheven hebben boven de leer van Christus en Zijn apostelen, en misschien ook wel dat de leer van hun geliefde domineetje uiteindelijk hun (valse) bekering is geworden. De blinde vijandschap die hieruit voortvloeit heeft derhalve niets meer te maken met het verdedigen van een bepaalde leer, maar draait alleen om het handhaven van een valse bekering. Maar toch wenste ik dat juist dezulken eens door de verrotte plankenvloer van hun valse bekering zouden heen zakken voordat het voor eeuwig te laat is. Het moest er eens op aankomen dat uw kind door een onkundig arts geopereerd werd, en u bemerkt zelfs als leek dat deze arts maar wat aanklungelt, bent u dan ook zo lief nog, heeft u dan ook de reputatie van deze onbekwame arts hoger staan als het leven van uw kind? Of wanneer u ziet dat uw bedrijf door een aangenomen (onkundige) manager naar de afgrond geholpen wordt, bent u dan ook nog zo zachtzinnig en zeer lieflijk? Neen toch, die arts en die manager gaven zich uit voor hetgeen ze niet waren en/of niet konden. Met bedriegers behoeven wij niet zachtzinnig om te gaan, lezer. U moet maar eens lezen hoe Christus en Zijn dienstknechten de valse leraren aanpakten. Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt. Gelijk wij te voren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom: Indien u iemand een Evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt. (Gal. 1:8-9)

De apostel Paulus heeft in zijn eertijds ook een farizeïsche valse leer gebracht, hij deed het in zijn onwetendheid, maar het is hem wel tot schuld geworden. Ik wenste ook wel bij ds. J. Roos. Misschien doet ds. J. Roos dit in zijn onwetendheid, maar dat maakt het kwaad dat hiermee door hem bedreven wordt er niet minder erg om, en dat doet het volk des Heeren

er niet minder om lijden, en dat doet Goddrie-enig er niet minder door onteerd worden. De dienstbaren worden in een valse vrijheid gepreekt buiten de weg van Gods heilige recht om, Gods recht wordt omzeild door een valse levendmaking, en Gods volk wordt teruggedreven onder de banden van Gods heilige wet. Verschrikkelijk! Telkens wordt mij tegengeworpen, dingen als: kan een dood mens dan ook horen en zijn zonden steeds voor ogen hebben? Dan wil ik u op wijzen op de overtreding van Kain. Zijn vermoorde broer Abel kende genade waarvan Kain een vreemdeling was. Toch sprak God hem aan op zijn zondige geweten, waarop Kain als een dood mens met een ontwaakt geweten zelfs even met God gesproken heeft. “Ben ik mijn broeders hoeder”, was zijn brutaal antwoord toen God hem vroeg waar zijn vermoorde broer Abel was. (Gen. 4:3-16)

Het ware te wensen dat ds. J. Roos zijn verblinde ogen hier eens voor geopend werden, en dat hij derhalve de ere Gods en het gewicht van zijn gemeenten eens zwaarder ging wegen dan zijn eigenbelang. Al is het dat wanneer hij de waarheid vanaf heden recht ging snijden, en wellicht weggejaagd zou worden door zijn gemeenten, misschien ook wel de stenen naar zijn hoofd geworpen zou krijgen.....hij zou God aan zijn kant hebben en zelfs door Hem geëerd en geprezen worden. Het is de profeten en apostelen niet anders vergaan. Die zijn leven zoekt te behouden die zal het verliezen, maar die zijn leven zal verliezen om Zijnentwil, die zal het behouden. Kiest dan heden wie gij dienen zult, dominee Roos. Wilt u voort blijven gaan in uw gemeenten door wet en evangelie op dergelijke vreselijke wijze te blijven vermengen, c.q. door een standelijke heilsweg te blijven leren in plaats van een stondelijke heilsleer, dan zal u God tegen krijgen....indien u waarlijk geroepen bent. Ge mocht u hiervan nog hartelijk willen bekeren ds. J. Roos, want ook ik heb in deze zeer lange tijd gedwaald. Maar hoe erg had het voor mij geweest wanneer ik hierin was doorgegaan. Ds. J. Roos, ik roep u van Gods' wege nogmaals op om uw kerkvolk eerlijk te behandelen, God zal het u vergelden. Maar indien u in deze heilloze weg voort blijft modderen, moet ik u ook eerlijk aanzeggen dat u God grotelijks vertoornd met uw valse leringen die Gods heilige recht omzeilen en de kroonrechten van Christus op de straten werpt. Wee u dan....!!

Ik wil besluiten met een citaat van Th. Van der Groe:

“Mensen, die wel de genade van het Evangelie willen geloven, maar die de vloek van de wet nooit willen geloven. Waarlijk, dan is de genade geen genade meer, indien de mens die niet zuiver en alleen door Christus, maar ook door zijn tranen, gebeden en werken nog heeft weten te verkrijgen, hoe mooi Evangelisch de wijze van zijn wettische handel hier ook al mag liggen, en hoe subtiel zijn bedrog ook mocht zijn. Want waar slechts een half volkomen overtuiging is, die de mens niet geheel en al brengt tot het gevoelen van zijn verloren staat in Adam, gelijk als nu is aangewezen, daar wordt nooit oprecht gelovig, maar altijd wettisch, ongelovig en door eigenwerk met Christus en met het Evangelie gehandeld. De bekommerde ziel slaat daar haar ogen niet zuiver alleen op de beloften van Gods genade, en op de vrije aanbidding van Christus in dezelve aan alle arme radeloze zondaren, zonder onderscheid, die maar van harte gewillig zijn, om Hem, geheel om niet, te ontvangen en aan te nemen. Ach nee! Dat zalig Evangelie blijft voor haar dan nog bedekt, omdat het voorhangsel van haar vlees nog niet geheel in stukken gescheurd is, van boven tot beneden. De mens, hoe benauwd en bekommerd hij ook zijn mag, ligt dan nog zo vast niet gebonden onder de overtuiging van zijn schuld, vloekwaardigheid en onmacht, dat hij zichzelf niet meer roeren of bewegen kan, maar het in een heilige radeloosheid en waarachtige zielsverlegenheid

allemaal aan zijn kant, voor de vrije genade Gods in Christus, geheel moet opgeven. Nee, hij werkt in een wettisch en een Evangelisch werkwijze, om met zijn tranen, gebeden en uitroepingen, met zijn belijdenis van zonde, en met allerhande arbeid en plichtsbetrachtingen, God te willen bewegen tot genade, en om een Zaligmaker aan hem te schenken, terwijl hij door enkele blindheid en ongelovigheid niets recht kan zien van de gewilligheid, van de algenoegzaamheid en van de nodiging en vrije aanbieding van Christus, in de beloften van het Evangelie. Indien zó een hier door een nadere ontdekking en inlichting van de Heilige Geest, van deze zijn ongelovigheid niet wordt overtuigd en niet recht wordt ingeleid in zijn verloren staat, hoe hij met al zijn bidden, tranen, werken en begeerten, enz. geheel verdoemelijk is voor God, dan blijft hij in dat ongelovig, wettische werk gewoonlijk zo lang bekommerd en verlegen staan, totdat hij op de een of andere wijze, door een waan- of tijdgeloof uit zijn benauwde angst en overtuiging gered wordt.”

(Uit: De toetssteen der ware en valse genade)